

flaget til nærmere Prøvelse, idet jeg ønsker, at der maa komme et Resultat ud deraf snarest mulig.

Indenrigsministeren (Znger & Lev):

Det er ikke første Gang, Forslaget om Oprettelsen af en Kreditforening for industrielle Ejendomme foreligger for Rigsdagen, om jeg end nok tror, det er første Gang, at Forslaget er naaet til Landstinget; i det andet Ting har det foreligget i flere Aar, og det har efterhaanden arbejdet sig fremad, saaledes at det er blevet bedre i sin Affattelse og har faaet flere Bestemmelser, som vare af høj Grad ønskelige. Det følger af sig selv, kan jeg næsten sige, i ethvert Tilfælde er det vist, at der ogsaa er stet Henvendelse til Regeringen om at fremsætte et Lovforslag i den her angivne Retning, men jeg troede at maatte vægre mig derved og henvise Sagen til det private Initiativ. Deri turde ligge, at Regeringen ikke saa sig i Stand til at formulere et Lovforslag saa tilfredsstillende, at man kunde fremsætte det for Rigsdagen; dermed skal det ikke være sagt, at der ikke skulde være Trang til en saadan Forening, det har jeg altid erkendt, og det erkender jeg endnu. En ganske anden Ting maa det være, naar man ser hen til, hvorledes Forholdet er nu med Hensyn til Laan til de paagældende Ejendomme; det vil saa ses, at en stor Del Kreditforeninger, navnlig større Kreditforeninger, ikke optage den Slags Ejendomme. Derfor er der vel nok Trang til Laan, men om man kan og bør opnaa saadanne Laan, er et Spørgsmaal for sig. Hvis man kunde finde Regler, hvorefter man kunde danne en saadan Kreditforening for dem, kunde det være meget ønskeligt for dem, men jeg tør ikke sige, at denne Opgave er løst her, og jeg kan maatte straks gøre en Detailbemærkning lige overfor det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen), nemlig den, at naar han nu troede, at Ministeren var tilfreds med Hensyn til Vitra a's Bestemmelse om Takstationen da fejler det ærede Medlem. Nej, Forholdet er ganske korrekt det, at man i det andet Ting havde indsat i Lovforslaget og ogsaa fastholdt ved anden Behandling, at Takstationen skulde ske efter Regler, som vare ligesaa gode som de, der findes i Loven om Anbringelse af umyndiges Midler, altsaa ligesaa gode som Burderingen der efter Indtægtsoverskuddet. Denne Bestemmelse erklærede jeg for umulig, jeg ansaa det for umuligt, at man her skulde kunne finde Regler, der ere ligesaa gode som de, der staa i den nævnte Lov; saa rettede man det til, at

der for paalidelig Ansættelse af Værdien i Handel og Vandel, som i Betragtning af de paagældende Ejendomes særlige Bestaffenhed lader sig tilvejebringe. Det vil ses, at det ikke er nogen umulig Bestemmelse, men at det for saa vidt er en korrektere Bestemmelse. Dog staa der jo nu tilbage at finde paa disse Regler, og man har endnu ikke fundet paa dem. Jeg har ikke set i det Statutforslag, der foreligger, ikke til Behandling, men til Efterretning, at der staa noget; det er en Opgave, der staa tilbage at løse; man trøstede sig i Folketinget med — hvad Ordføreren ogsaa der sagde — at Ministeren jo kunde fæstere Reglerne, indtil de vare gode nok. Det er ganske sikkert en Udvej, men det er kun en sørgelig Udvej, det vil sige, at man stiller Ministeren i Bresken og siger: Lad ham finde paa, hvad der skal approberes. Nej, det er naturligvis Bestyrelsen, der skal finde paa disse Regler. Om det lader sig gøre, har jeg ikke udtalt mig om. Det er dette, som kan siges, til Dels til Forsvar for denne Forening, men naar det ærede 3dje Medlem for 2den Kredts (Schlegel) mente, at man maatte gaa bort fra Grundlaget for Kreditforeningerne, naar man vil have en Kreditforening som denne, saa vil jeg sige: Ja, det har man sandelig ogsaa gjort. Dette Forslag staa paa et helt andet Grundlag end de andre Kreditforeninger, ikke blot med Hensyn til Punktet om Takstationsreglerne, men ogsaa med Hensyn til den Regel, at der skal tages Hensyn til den industrielle Virksomhed i de to sidst forløbne Aar; der staa vel ikke noget om, at Udlaan ikke maa ske, før Bedriften har været i Gang i to Aar; men det ligger nær ved Meningen. Der skal tages Hensyn til, om vedkommende Industri er todbeskyttet; men det er en temmelig umulig Bestemmelse. Jeg veed ikke, hvorvidt det i og for sig er en Garantibestemmelse; men jeg veed ikke, hvorledes det Hensyn skal tages ved enhver Lejlighed; der er adskillige Hindringer i Vejen. Og endelig maa jeg gøre opmærksom paa, at der ikke tales om i Lovforslaget, at det tillades at anbringe umyndiges Midler, det maatte have staaet udtrykkelig; men det staa der jo intet om i Lovforslaget, den Tilladelse har man ikke ønsket at give i Lovforslaget, heller ikke fra Forslagsstillernes Side. Altsaa tør jeg sige, at her er præsenteret et væsentlig andet Grundlag end i andre Kreditforeninger; om det alligevel er rigtigt at gaa videre frem paa det Grundlag her, er et andet Spørgsmaal. — Den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kredts (Stilling) udtalte, at de mindre Industrier og Haand-